

**Kirjallisesti vastattava kysymys E-003275/2019
komissiolle**

työjärjestyksen 138 artikla

Teuvo Hakkarainen (ID)

Aihe: Merimetsojen kannan rajoittaminen

Merimetsot aiheuttavat huolta ja harmia ympäri Eurooppaa. Kantojen nopea kasvu on aiheuttanut monenlaisia ongelmia. Niiden ravinto koostuu enimmäkseen silakasta, särkikaloista ja ahvenista, ja siten ne verottavat kalastajien saaliita. Ne pesivät suurissa, tuhansien ja jopa kymmenien tuhansien yksilöiden yhdyskunnissa, jolloin ulostetta kertyy huomattavasti. Voimakkaan emäksinen uloste tappaa puustoa ja kasvillisuutta, haisee yhdyskunnasta jopa satojen metrien päähän ja likaa vesistöä, uimarantoja, luotoja, saaria sekä rakennuksia. Siten merimetsoista voi olla taloudellista haittaa myös vapaa-ajan asuntojen omistajille.

Lintudirektiivi suojelee merimetsoa. Jäsenvaltiot voivat kuitenkin myöntää lupia kannan rajoittamiseen tähtääviin toimiin. Häirintä toimii vain väliaikaisesti, sillä se siirtää ongelman paikasta toiseen. Suojelumetsästäys ja munien öljyminen ovat tehokkaimpia keinoja.

Suomessa lupien saaminen on kuitenkin hankalampaa ja hitaampaa kuin esimerkiksi Ruotsissa ja Tanskassa.

Voidaanko merimetsa siirtää lintudirektiivin liitteeseen II, jolloin se kuuluisi metsästyslain soveltamisen piiriin?

Mikäli direktiivin liite II säilytetään ennallaan, voiko komissio tiedottaa ja ohjeistaa tehokkaammin sellaisia jäsenmaita, kuten direktiiviä tiukasti tulkitsevaa Suomea, että direktiivi sallii joustoa ja päätökset ovat jäsenvaltion käsissä, vaikkakin direktiivin sallimissa rajoissa?